

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259338
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:6119259338.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanému: R. B., Y. XX.XX.XXXX, E. N. X, G. N., právne zast.: JUDr. Peter Nyilfa, advokát, so sídlom Alžbetínske nám. 328, Dunajská Streda, o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazá žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 3.000,- eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ (Poštová banka, a.s.) na základe úverovej zmluvy zo dňa 04.02.2014 poskytol žalovanému (spoludlžník) spolu s dlžníkom I. E., nar. XX.XX.XXXX (voči nemu je vydaný platobný rozkaz OS BB sp. zn. XXUp/XXX/XXXX zo dňa 03.05.2019 právoplatný) /ďalej spoludlžník len ako „žalovaný“/ peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ listom z 20.06.2016 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ku dňu výpisu z úverového účtu 18.12.2018 zaplatil celkovo sumu 1.776,60 eur (z toho do vyhlásenia predčasnej splatnosti 20.06.2016 sumu 1.576,60 eur), pričom z úhrad bola na istinu započítaná suma 251,31 eur (č.l. 17). Žalovaný počas konania už neuskutočnil žiadne úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje proti žalovanému sumu 3.000,- eur titulom nezaplateného zvyšku istiny úveru spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % z tejto sumy od 21.06.2016 (deň po predčasnom zosplatnení úveru) až do zaplatenia.

2. V danom prípade ide o vec, ktorá bolo začatá na Okresnom súde Banská Bystrica v upomíname konaní a po včasnom podaní odporu žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu bola dňa 14.08.2019 postúpená na tunajší súd. Procesná obrana žalovaného uvedená v jeho odpore a duplike z 28.10.2019 spočívala v tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobuje jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona. Žalovaný namietal, že v úverovej zmluve nie je výslovne uvedená čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v rámci zmluvného vzťahu a ani neobsahuje úrokovú sadzbu tak, ako to predpisuje uvedený zákon v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, keďže dojednaná výška ročnej úrokovej sadzby 12,9 % je neprimerane vysoká a je v rozpore s dobrými mravmi, v čoho dôsledku je táto dohoda neplatná.

Žalovaný taktiež namietal, že úverová zmluva je štandardnou formulárovou zmluvou, ktorej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť a nebolo mu ani umožnené vybrať si, či možnosť doplnkovej služby poistenia úveru využije alebo nie. Z predtlačenej formulárovej zmluvy vyplýva iba to, že žalovaný musel predmetný úver poistiť s tým, že vybrať si mohol iba spomedzi dvoch typov poistenia. Nakoľko podľa uvedeného bolo poistenie podmienkou poskytnutia úveru, mali byť do celkových nákladov úveru zahrnuté aj poplatky za toto poistenie, k čomu však nedošlo a tým bola výška RPMN neprávne určená v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, čo je ďalším dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

3. Žalovaný poukázal na to, že nakoľko sa predmetný úver má považovať za bezúročný a bezpoplatkový a výška jednotlivých splátok (len istiny bez príslušenstva) by tak mala byť 41,66 eur mesačne podľa dohodnutej doby splácania ($120 \times 41,66 =$ cca 5.000), žalovaní sa nemohli dostať do omeškania s platením splátok (istiny) a ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zaplatili na istinu úveru o 412,12 eur viac, než boli povinní. Na predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak neboli splnené podmienky a v toho dôsledku je nutné považovať úkon právneho predchodcu žalobcu z 20.06.2016, ktorým vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v celom rozsahu, za absolútne neplatný právny úkon. V nadväznosti na uvedené potom neboli (nemohli byť) splnené ani zákonné podmienky postúpenia pohľadávky banky na inú osobu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, čím nie je v tomto prípade daná ani aktívna vecná legitímácia žalobcu ako postupníka.

4. Žalobca sa k námietkam žalovaného vyjadril v písomnom vyjadrení z 30.07.2019, v ktorom argumentoval, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver, keďže ide o úver, ktorého účelom bolo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, čo tvorí výnimku zo spotrebiteľských úverov podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca ďalej tvrdil, že poplatok za poistenie nebol zarátaný do celkových nákladov, pretože žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru bez toho, že by táto služba bola podmienkou na získanie úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok. Ďalej argumentoval, že s poukazom na vybrané rozhodnutia NS SR a KS BB, z ktorých vo vyjadrení citoval, by bolo možné považovať ročnú úrokovú sadzbu úrokov 12,90 % za neprimeranú, pokiaľ by obvyklú úrokovú sadzbu v rozhodnom období (4,58 %) prevyšoval štvornásobne alebo päťnásobne, čo však nie je tento prípad.

5. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd v súlade s príslušnou úpravou C.s.p. vykonal v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu a nijako neospravedlneného žalovaného, pretože ani jeden z nich nepožiadal o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 7-72, prílohy žaloby: zmluva o postúpení pohľadávok s prílohou, aktuálny stav úveru k 18.12.2018, VOP pôvodného veriteľa, výzva na úhradu dlžnej sumy z 20.06.2016 s doručenkou, úverová zmluva z 04.02.2014, výzva na úhradu pohľadávky z 08.01.2019, odpor žalovaného s prílohami č.l. 87-95, replika žalobcu s prílohou č.l. 104-112, duplika žalovaného č.l. 139-140). Súd na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný žalobca a žalovaný dňa 04.02.2014 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur za podmienok uvedených v zmluve (obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere). V bode 5.4 Obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie v znení účinnom od 10.06.2013 bolo dohodnuté oprávnenie veriteľa vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade, ak žalovaný je v omeškani s platením splátok úveru riadne a včas. Veriteľ napokon z dôvodu takéhoto omeškania oznámil žalovanému listom z 20.06.2016 predčasné zosplatenie úverovej pohľadávky k 20.06.2016 a vyzval ho, aby celú dlžnú sumu zaplatil naraz. Žalovaný ku dňu výpisu z úverového účtu 18.12.2018 zaplatil celkovo sumu 1.776,60 eur (z toho do vyhlásenia predčasnej splatnosti 20.06.2016 sumu 1.576,60 eur), pričom z úhrady bola na istinu započítaná suma 251,31 eur (č.l. 17). Žalovaný počas konania už neuskutočnil žiadne úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje proti žalovanému sumu 3.000,- eur titulom nezaplateného zvyšku istiny úveru spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % z tejto sumy od 21.06.2016 (deň po predčasnom zosplatení úveru) až do zaplatenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, ako postupníkom, bola

pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. V dôsledku tohto mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Súd preskúmaním obsahu zmluvy a preverení opodstatnenosti námietky žalobcu nezistil, že by tu išlo o úver, ktorého účelom by bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, t.j. o výnimku zo zákona č. 129/2010 Z. z., a preto, keďže to z obsahu zmluvy (vrátane jej názvu) výslovne a jednoznačne nevyplýva a ani žalobca to počas konania riadne nepreukázal, súd tejto námietke žalobcu neprisvedčil. Pretože pôvodný veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 04.02.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100101.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy, pričom na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur. Z vykonaného dokazovania však tiež vyplynulo, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti určené citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, a ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 EES zo dňa 23. apríla 2008, ktorej úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme okrem uvedenia celkovej čiastky úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, ktorá náležitosť je iba slovnou napísaná drobnými písmenami pod ostatnými náležitosťami takto: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Vychádzajúc z tohto doslovného vyjadrenia a údajov v zmluve - výška úveru 5.000,- eur a celková výška nákladov spojených s úverom 4.074,14 eur - by teda celková čiastka úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, predstavovala sumu 9.074,14 eur. Vychádzajúc ale z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru (120 splátok po 79,95 eur) táto celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v skutočnosti činí vyššiu sumu 9.594,- eur.

8. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca nezahrnul do celkových nákladov spojených s úverom poistné na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré mal

žalovaný platiť vo výške 4,95 eur mesačne (viď čl. 17), a ktoré bolo zahrnuté v dohodnutej mesačnej splátke (79,95 eur). Tento postup žalobcu pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov však nebol podľa posúdenia súdu správny, nakoľko z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> vyplýva, že i poisťník, pokiaľ spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, treba zahrnúť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.). O tom, že žalovaný na poistenie schopnosti splácať úver pristúpiť musel, ako aj že bez takéhoto dojednaní by k uzavretiu úverovej zmluvy za uvedených podmienok nedošlo, niet, so zreteľom na obsah úverovej zmluvy pochyb, a ani žalobca počas konania v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal opak. Žalobca sa k splneniu povinných obsahových náležitostí zmluvy, a to aj konkrétne k splneniu tejto náležitosti vyjadroval v podanom vyjadrení z 30.07.2019 len všeobecným konštatovaním, že poplatok za poistenie tu nebol zarátaný do celkových nákladov, pretože žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poisťníka úveru bez toho, že by táto služba bola podmienkou na získanie úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok. Žalobca však neuviedol žiadne konkrétne okolnosti prípadu, ktorými by preukazoval, že žalovaný mal reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, a to aj tak, že doplnkovú službu poisťníka úveru žiadnym spôsobom a v žiadnej forme nevyužije, a teda nepristúpi automaticky na vopred v štandardnej formulárovej zmluve určené podmienky poisťníka schopnosti splácať úver, čím bez výnimky dochádza k uzavretiu aj poisťníka zmluvy v rámci zmluvy o úvere. Takáto možnosť pritom nevyplýva ani zo štruktúry samotnej zmluvy, ktorá vo svojom formulárovom vyhotovení v časti [3] vôbec nevytvára priestor pre prípadné odmietnutie poisťníka spotrebiteľom a upravuje poistenie ako imanentnú súčasť právneho vzťahu bez alternatívy v podobe i prípadného nepoistenia. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (táto je vypočítaná na základe sumy 9.074,14 eur a nie celkovej sumy splátok k zaplaceniu $120 \times 79,95 = 9.594,-$ eur) v neprospech spotrebiteľa, úver poskytnutý žalovanému je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy.

9. Zmluva taktiež neobsahuje údaj spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, hoci je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, pretože spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy a posúdiť rozsah svojho záväzku. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je v predmetnej zmluve vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúci pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ako to vyplýva z vyššie uvedeného, veriteľ zároveň pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal z nesprávnej výšky celkových nákladov spojených s úverom, v dôsledku čoho je potom nesprávny aj údaj o RPMN a ďalej aj údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako o súčte celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia skutočnej celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť a bez uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. Aj vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia týchto údajov je preto namieste trvať na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť so súčasným uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (k uvedeným záverom pozri napr. rozsudky KS KE sp. zn. 6Co/18/2019 z 19.02.2019 a KS PO sp. zn. 7Co/141/2018 z 28.02.2019). Keďže neuvedenie, resp. netransparentné a nesprávne uvedenie vymenovaných obligatórných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, súd považoval v zmysle ust. § 11 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

10. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z uvedených dôvodov (súd z dôvodu hospodárnosti konania už ďalej neskúmal prípadnú absenciu aj iných obsahových náležitostí

zmluvy vrátane žalovaným namietaných) mal žalobca nárok len na zaplatenie istiny 5.000,- eur, t.j. na vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a poplatkov (napr. za poistenie). Súd v danej súvislosti prisvedčil argumentácii žalovaného, že nakoľko sa predmetný úver má považovať za bezúročný a bezpoplatkový a tak z celkovej istiny úveru 5.000,- eur spadá na jednu splátku z 120 v priemere suma 41,66 eur mesačne podľa dohodnutej doby splácania ($120 \times 41,66 = \text{cca } 5.000$), žalovaný sa ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti nemohol dostať do omeškania s platením splátok (len istiny), keď k tomuto dátumu zaplatil na istinu úveru o cca 400,- eur viac, než bol povinný (viď prehľad z č.l. 17). Pritom je oveľa pravdepodobnejšie, že podľa dojednaných podmienok amortizácie istiny bol podiel splátky istiny v rámci jednotlivých splátok v tomto počiatocnom období výrazne menší vo vzťahu k pomeru podielu úrokov požadovaných žalobcom v týchto splátkach; v konaní však nebola stranami sporu predložená amortizačná tabuľka, preto súd vychádzal z výpočtov v zmysle predchádzajúcej vety. Z dôvodu chýbajúceho omeškania žalovaného s platením mesačných splátok (len istiny) je potom nutné prijať záver, že na predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tu neboli splnené podmienky a v toho dôsledku je nutné považovať právny úkon právneho predchodcu žalobcu z 20.06.2016, ktorým vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v celom rozsahu za absolútne neplatný, pretože odporuje zákonu (§ 39 OZ).

11. Žalobca pritom nepreukázal v danom prípade ani dodržanie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, podľa ktorého predtým, ako dodávateľ vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie celého dlžného zostatku v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia tejto kvalifikovanej výzvy neuhradí svoj súčasný dlh. Až po uplynutí tejto 15-dňovej lehoty môže dodávateľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a žiadať o zaplatenie celého dlhu. Žalobca v konaní i napriek výslovnej námietke žalovaného nepredložil predchádzajúcu kvalifikovanú výzvu, čím by bolo zachované právo dlžníka zakotvené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a ani nepreukázal jej zaslanie žalovanému. Tým nebolo preukázané ani to, že by dodávateľ (odhliadnuc od vyššie uvedeného iného dôvodu) skutočne mohol po splnení zákonných podmienok uplatniť právo dojednané v zmluve podľa § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> na zaplatenie celej zosplatennej pohľadávky. Banka bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru až po kvalifikovanej výzve dlžníka podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, čo však v danom prípade nebolo preukázané, a tým nebolo preukázané ani to, že by banka žalobcovi postúpila pohľadávku v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách totiž vyplýva, že banka môže postúpiť inému (nebankovému) subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. (Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“). Pokiaľ teda banka v danom prípade postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, avšak súčasne nebolo preukázané omeškanie dlžníka, ako ani splnenie notifikačnej povinnosti veriteľa podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, ktoré má predchádzať zosplateniu úveru, je potrebné mať za to, že banka postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ nebola v súlade so zákonom vyhlásená predčasná splatnosť úveru, nie je možné urobiť ani záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu splatný v celom rozsahu. Keďže nebolo preukázané, že by došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti zostatku úveru v súlade so zákonom a že by ku dňu postúpenia pohľadávky bol splatným celý dlh, nebolo preukázané ani to, že banka bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018. Úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) zákona o bankách mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Žalobca v konaní nepreukázal platné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého zostatku úveru, ako ani predchádzajúcu výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zaslanú žalovanému. Tým nebola preukázaná ani výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorá by sa týkala (mohla týkať) celej postupovanej pohľadávky splatnej v celosti, čo je podmienkou jej následného postúpenia v celosti na iný subjekt.

12. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické

povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi len za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči dlžníkovi.

13. Na rozpor postúpenia s § 525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., postupník je v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému mala byť postúpená pohľadávka z celého úveru bankou tak bol v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a preukázať, že 1/ došlo k zosplatneniu celého úveru (jeho dlžného zostatku) v súlade so zákonom, ďalej že 2/ pred postúpením tejto pohľadávky z celého úveru postupníkovi banka písomne vyzvala klienta (dlžníka) na splnenie jeho postupovaného záväzku splatného v celosti a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka ohľadom ním uplatňovanej pohľadávky v tomto konaní.

14. V danom prípade zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Poštovej banky, a.s. voči žalovanému postúpená (25.10.2018) na žalobcu, boli tieto podmienky postúpenia splnené. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. V dôsledku toho taktiež nemožno považovať za preukázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie. Pre nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu v spojení so všetkými vyššie uvedenými závermi preto súd žalobu zamietol (výrok I).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému ako strane v spore v celom rozsahu úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).